

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ
для дітей дошкільного віку

№ 1 СІЧЕНЬ 1960 р.

НА ЯЛИНКУ ДО «МАЛЯТКА»
ІДУТЬ ХЛОПЧИКИ Й ДІВЧАТКА.

ЯЛИНКА

Платон ВОРОНЬКО

Зараз віє хуртовина,
Влітку прийде тепла днина —
Задзвенять краплини рос.
Ми ж Радянську Батьківщину,
Нашу рідну Україну
Любим в спеку і в мороз.

Бо на цій землі хорошій
Ростемо живі, міцні,
Тим ні зливи, ні пороші
Нам — малятам не страшні.

Харків'янин у дорозі
На новім електровозі.

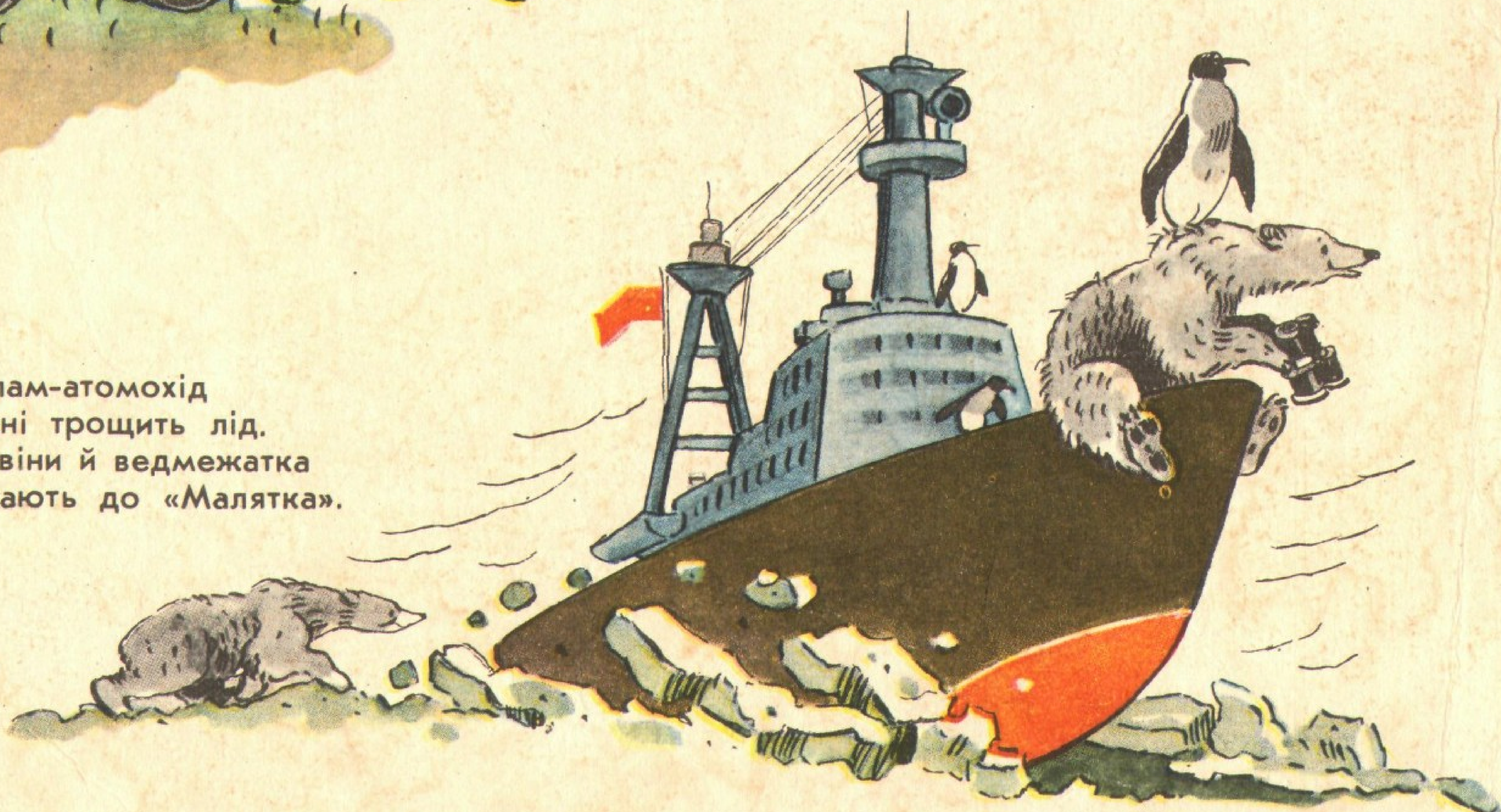
Шахтарчук не гає часу
Вирушає із Донбасу.

Полтавчаночка мала
Кукурудзу запрягла.

Криголам-атомохід
В океані трощить лід.
То пінгвіни й ведмежатка
Поспішають до «Малятка».

—ДИВИНКА

Гуцуля на баранці
Із трембітою в руці.

І малий Котигорошко
Не запізниться ні трошки,
Він із Місяця спустився
І на святі опинився.

І Кримчанин дуже радо
Поспішає з виноградом.

Максим РИЛЬСЬКИЙ

Сніг та й сніг навколо ліг,
Грає сріблом білий сніг.
А ялинка молода
Наче влітку вигляда.

Ой зелена та весела!
Веселить міста і села.
Ми прикрасимо ялинку;
Заспіваєм пісню дзвінко.

Ой ялинко-деревце!
Ось тобі і те, і це,
Щоб ти гарною була,
Наче квітка розцвіла.

Поліcяночку з грибами
Їжачок везе лісами.

Текст Грицька БОЙКА
Малюнки БЕ-ША

ПОДИВИСЬ НА НЕБО:
СОНЦЕ ТАМ СІЯ.
ТА ВІД НЬОГО ЩЕ ЯСНІШЕ
ЛЕНІНА ІМ'Я.

НА ВКРАЇНІ НАШІЙ
ЩАСТЯ ЗАЦВІЛО.
В КОЖНІЙ ХАТІ, В КОЖНІМ СЕРЦІ
ЛЕНІНА ТЕПЛО.

Дмитро ПАВЛИЧКО

Наталя ЗАБІЛА

ПЕТРИК І

Це, мабуть, був той самий зайчик. Отой, що про нього пісеньку співають: як у лісі, лісі темному росла собі ялиночка і зайчик з нею ріс... Так от, цей самий зайчик вибіг з молодої посадки, з-під сосонок та ялинок. Білий весь, у зимовій шубці, вибіг на дорогу і присів на задні лапки. Сидить, оглядається на всі боки.

Тут саме Петрик і побачив його.

Петрик в цей час гуляв у дворі в теплому пальті і шапці-вушанці. Гуляв собі, гуляв та й підійшов до хвіртки. Підійшов і спинився. Далі не пішов. Мама не дозволила виходити на дорогу. Вони хоч і на околиці селища живуть, та все ж, бува, машина проїде по дорозі. І на дорогу дітям виходити не можна. Можна тільки постояти у хвіртці, подивитися — чи нема чогось цікавого!

От Петрик і подивився. Коли це глядь — зайчик по той бік дороги! Петрик на зайчика дивиться, а зайчик на Петрика.

— Зайчику, —сказав Петрик, зовсім тихенько сказав, щоб не налякати його, — зайчику, ти свою ялиночку шукаєш!

Зайчик нічого не відповів, все сидить і дивиться.

— Зайчику, ти, може, думаєш — твою ялиночку забрав дід Мороз! — спитав Петрик. — А от і ні! Зовсім не дід Мороз, а мій дідусь. У нас сьогодні Новий рік. І тепер твоя ялиночка вже прикрашена, така гарна-гарна. Хочеш, покажу!

А зайчик нічого не відповідає.

— Ну, йди, йди сюди! — покликав його Петрик і рукою махнув.

Тут зайчик як стрепенеться та як чкурне під сосонку! Це він злякався, не зрозумів, що Петрик його до себе в гості кличе. Отакий дурненький цей зайчик!

Петрик повернувся додому і каже мамі:

— А я зайчика бачив. Він свою ялиночку шукав. Я його до нас покликав, а він не схотів.

ПРИГОДИ КОТИГОРОШКА

ПРИЗЕМЛИВСЬ КОТИГОРОШКО,
В НЬОГО ОЧІ, ЯК ВОЛОШКИ,
ВИРІС ВІН ІЗ ГОРОШИНИ,
ПОЛЮБИВ СТЕПИ Й ДОЛИНИ.

НА ВЕСЕЛІМ НАШІМ СВЯТІ
ВІН ПОЧАВ РОЗПОВІДАТИ
ПРО ЧАСИ СТАРІ Й НЕДАВНІ,
ЯК ВІН ЖИВ У КАЗЦІ СЛАВНІЙ...

ГРАЛА Ж СИЛА МОЛОДА:
ВІН З КРИНИЦІ-КОПАНИЦІ
ВЕЛЕТ-КАМІНЬ ПІД ЗІРНИЦІ
ДУЖИМ ЗМАХОМ ЗАКИДАВ.

ЗАЙЧИК

— То він не ялиночку шукав, — каже мама, — то він хотів на нашому городі пошукати під снігом капустяного листя. А може й погризти кору на молодих яблуньках, що їх дідусь восени посадовив. Добре, що ти його налякав. Зайці тільки шкоду роблять.

Може, воно й справді так, як мама каже... Та тільки хіба ж усі зайці такі шкідливі! Ні, мабуть, не всі. Мабуть, не всі. Мабуть, цей зайчик не з таких, він хороший. От шкода, що він не схотів на свою ялинку подивитися!

А ялиночка й справді була дуже-дуже гарна. Вона стояла у кутку в кімнаті і так і виблискувала вся різними прикрасами.

Увечері, коли стемніло, мама ввімкнула електрику, і на ялиночці засвітилися веселі вогники — червоні, зелені, жовті, різні-різні. До Петрика прийшли його друзі — сусідські хлопчики й дівчатка. І вони всі стрибали навколо ялиночки і співали пісеньку.

Потім мама дала всім цукерок, горіхів і червонощоких яблучок з ялинки. Всі почали їсти, і через те в кімнаті стало тихо.

Коли раптом у вікно щось стукнуло. Петрик підбіг до вікна, подивився — нічого не видно, темрява.

— Це, мабуть, вітер,—сказала мама,—дмухнув і стукнув у вікно бузковою гілкою.

А може, то був не вітер! Може, то зайчик таки насмілився і прибіг до віконця подивитися на свою ялиночку!

Малюнки В. ЄВДОКИМЕНКА

Любов ЗАБАШТА

Лялечка

Купи мені, ненько,
Лялечку маленьку,
Щоб їла, ходила
Та ще й говорила.
Дитятко моє
Не їсть і не п'є,
Воно не говорить,
нічого не чує.
Я викличу лікаря —
хай полікує!

ПОЛЮБИВ САДКИ ВИШНЕВІ,
СИНІ ХВИЛІ НА СТАВУ.
ВІН ЗАМОВИВ КОВАЛЕВІ
НА СТО ПУДІВ БУЛАВУ.

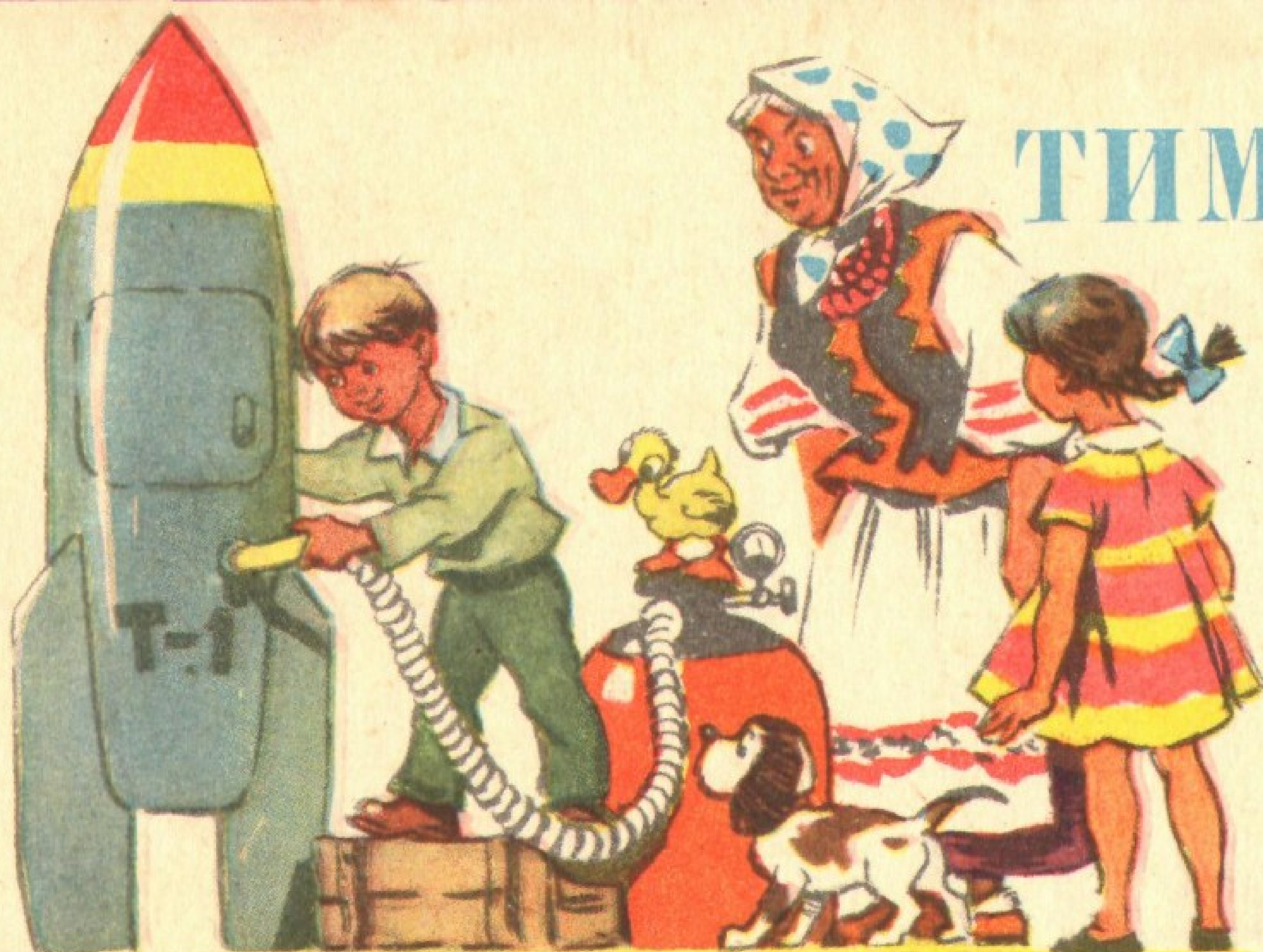

І З ТІЄЮ БУЛАВОЮ
НА ЗАЛІЗНОМУ ТОКУ
З ЧОРНИМ ЗМІЄМ ЙШОВ ДО БОЮ —
ВБИВ ПОТВОРУ ТУ БРИДКУ.

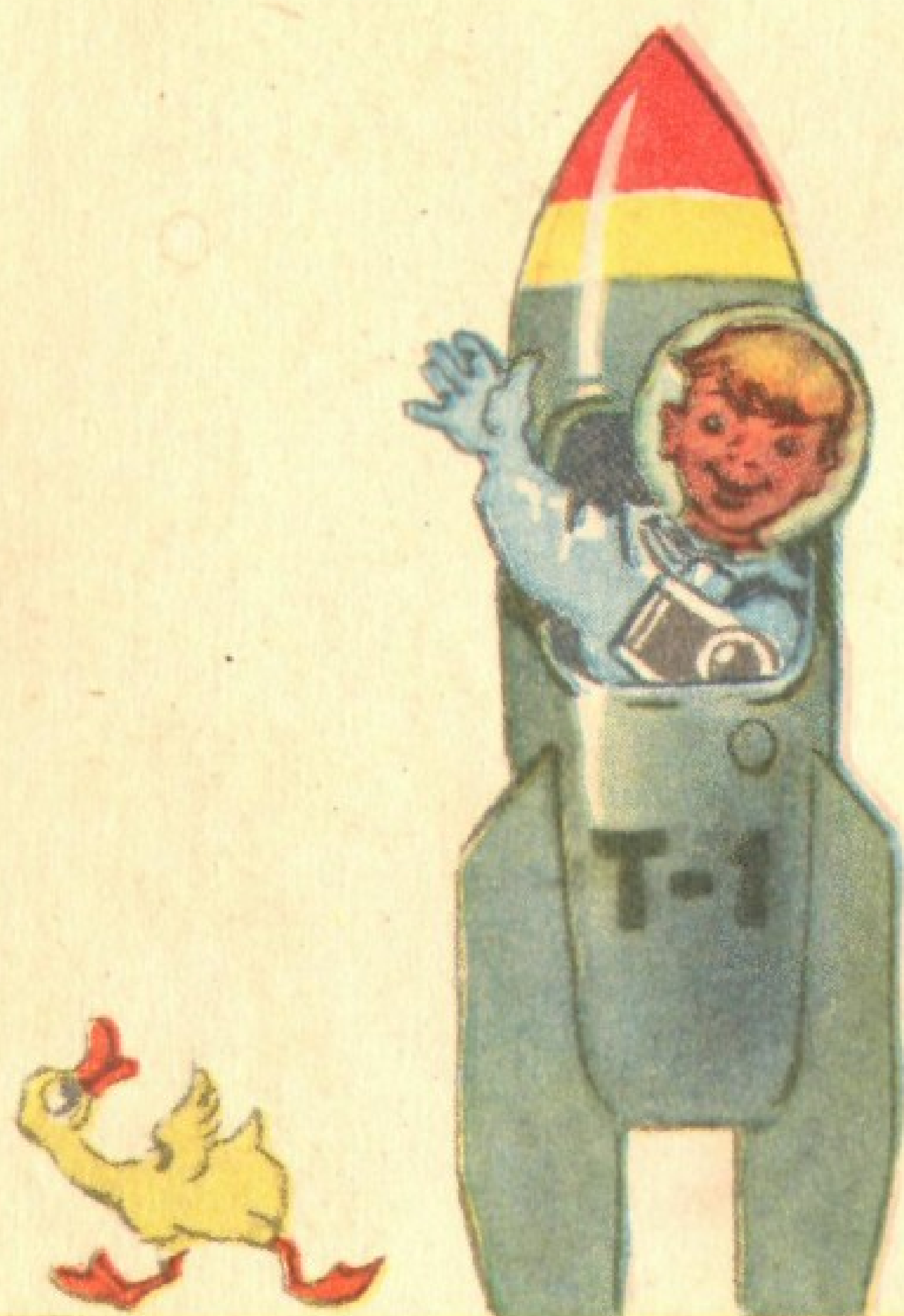
24

ТИМКО-КОСМОНАВТ

Малюнки Г. МАЛАКОВА

РАКЕТУ ПАЛЬНИМ ЗАПРАВИВ ТИМКО.

СІВ ЗА КЕРМО

І... ПОМЧАВ ДО МІСЯЦЯ

ВІН ПІШОВ ВІД МАМИ Й ТАТА
ЛЮДЯМ ЩАСТЯ ДОБУВАТИ.
ЙШОВ КРІЗЬ ХАЩІ, ЗА ГОРБИ,
ВИРИВАВ МІЦНІ ДУБИ.

ДРУЗІВ СТРІВ — НАЗВАВСЯ БРАТОМ,
СИЛУ ПИВ З ЖИВИХ ДЖЕРЕЛ,
З ЧАРОДІЄМ БОРОДАТИМ
БИВСЯ ХЛОПЧИК, ЯК ОРЕЛ.

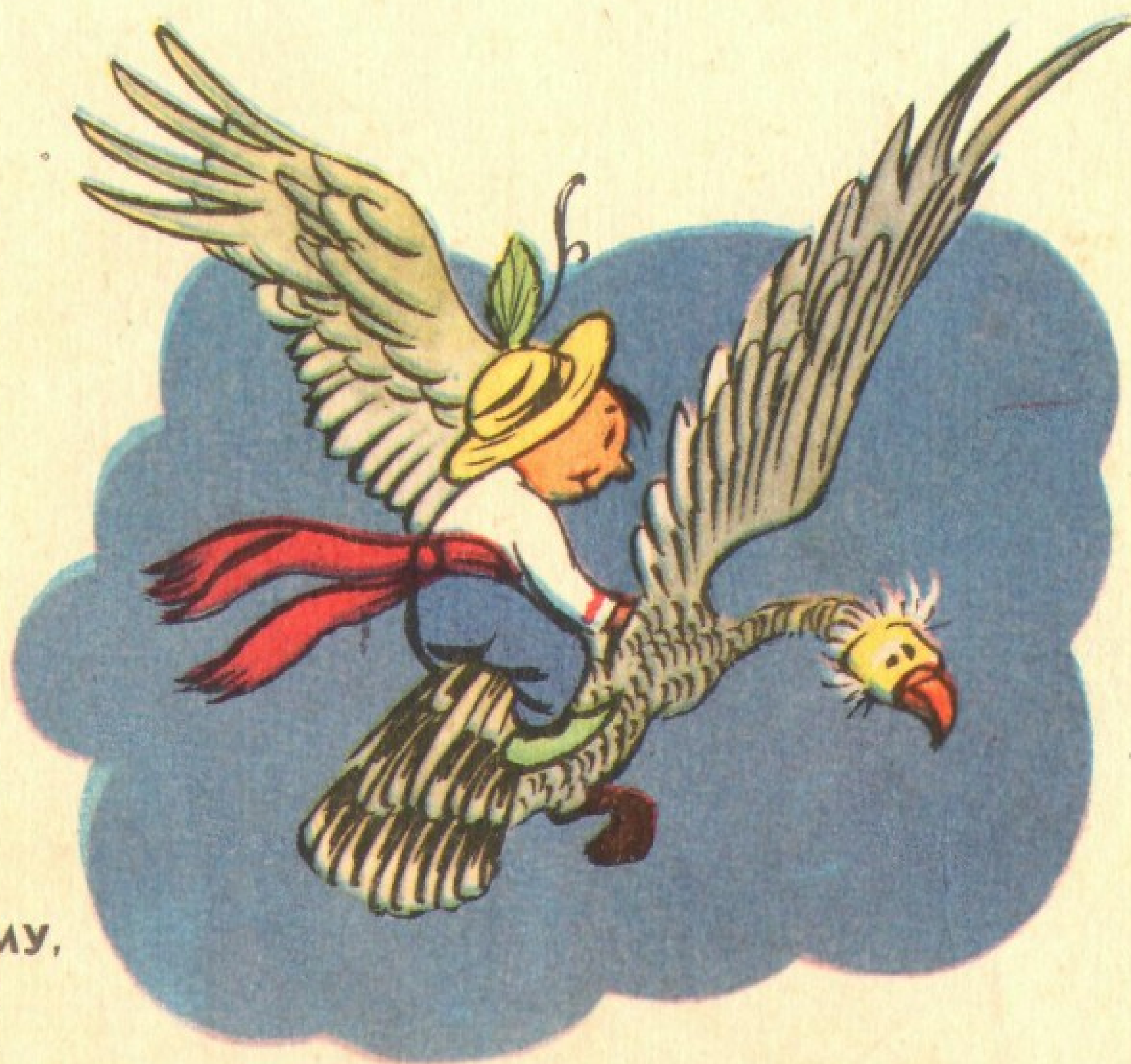

БАБУСЯ МАРІЯ, СЕСТРИЧКА ОРИСЯ, ЦУЦИК ВІДВАЖНИЙ
І КАЧЕНЯ ТАСЬТАСЬ СПОСТЕРІГАЛИ ЗА ПОЛЬОТОМ.

СФОТОГРАФУВАВШИ НЕВИДИМИЙ БІК МІСЯЦЯ,
ТИМКО-КОСМОНАВТ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДОДОМУ.

ЩО ТРАПЛЯЄТЬСЯ З НИМ ДАЛІ,
ЩО ВІН СТРІВ В ЖИТТІ СВОЇМ —
У НАСТУПНОМУ ЖУРНАЛІ
Я ВАМ, ДРУЗІ, РОЗПОВІМ.

ВИРВАВ БОРОДУ СТАРОМУ,
ЗАХИСТИВ СВОЇХ БРАТІВ
І НА ПТАХОВІ ДОДОМУ
ПЕРЕМОЖЦЕМ ПРИЛЕТІВ.

Малюнки А. АРУТЮНЯНЦА

Текст Андрія М'ЯСТКІВСЬКОГО

Петро ПАНЧ

Сам себе перехитрив

Одного разу Андрійко прийшов до сусідів саме, коли вони збирались обідати. З кухні душив борщ, заправлений часником. У Андрійка аж слинки потекли, але мати гостро наказувала не клянчити нічого у людей, проте Андрійко хоч і малий ще, а вже розумний. Він просто спитав:

— А де я буду сидіти?

Господиня подивилася на його хитру мордочку й каже:

— А чому ти з собою не приніс стільця? У нас тільки на своїх.

Андрійко побіг за стільцем, а дома теж обідають. Щоб не заставили його їсти манну кашу, він вирішив перечекати в кущах. А коли, нарешті, виліз, так уже пообідали не тільки дома, а й у сусідів. А ще гірше, що й дома був такий самий борщ.

Інна КУЛЬСЬКА

ШЕФИ В ГОСТІ ЗАВІТАЛИ

Скільки радості та сміху,
Скільки втіхи дітворі:
Ліплять бабу-Морозиху
Спритні руки у дворі.
Все уміють наші гості
Жовтенята-молодці.
Ось і баба на помості
Стала з віником в руці!
Дуже тішаться малята,
Кожне скаче і гука:
— Ще приходьте, жовтенята,
До дитячого садка!

НАШ
КАЛЕНДАР

Веселий дід Мороз в руках
Несе нам подарунки
І на засніжених шибках
Малює візерунки.
Або ще й носа обпече
До холоду незвичним.
Тому, що скрізь мороз січе —
Цей місяць зветься СІЧНЕМ.

Юрій КРУГЛЯК

Малюнки В. ЄВДОКИМЕНКА

Веніамін РОСІН   *Малюнки В. ГРИГОР'ЄВА*

ВОВК НА ПОЛЮВАННІ

1

— Годі вдома сидіти, — подумав про себе вовк, — піду на полювання.

Взяв рушницю, став на лижі і пішов гасати перелісками та хащами. Півдня блукав, та все даремно. Втомився вовк, присів на пеньок, закурив люльку.

2

Раптом — на поляні заєць скаче. Клацнув вовк зубами, схопився з місця і щодуху за біляком.

— Стій, — гарчить. — Зупинись, все одно не втечеш!

3

А заєць і не думає зупинятись, а ще дужче лапками перебирає. Йому добре, під ним крижаний сніг не провалюється, а вовк похапцем про лижі забув і грузне.

4

Відстав вовк: бачить—не догнати зайця. Схопив рушницю і, наче з гармати — ба-бах!

Вистрілив, але промахнувся. Завив вовк від злоби і почав нові патрони заряджати. А заєць не дрімав. Він тим часом одну петлю у березняку сплів, другу накрутив і заплутав слід.

5

Поки вовк розбирався у заячих петлях, біляк немало відміряв і зупинився на якійсь галявині. Дивиться, — а це та ж сама поляна, де він з вовком зустрівся. Так воно і є: ось лижі стоять, ось люлька лежить.

6

Не роздумуючи, став заєць на лижі, відштовхнувся палицями і подався з гірки. Мчить і радіє, що так спритно з біди виплутався.

Михайло КОЦЮБИНСЬКИЙ *Малюнок І. ФІЛОНОВА*

 ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Зайшов я колись до одної жінки в хату — Одаркою звали жінку. Дивлюсь, а у неї в хаті так чисто, гарно так: діти умиті, чисто одягнені, обід зварений.

— Як ви встигаєте все поробити? — питаю я в Одарки. А вона каже:

— Як же мені не встигнути! У мене служить аж десять робітників. Вони мене слухають; що, не скажу — зроблять, один одному помагають!..

— Які ж то у вас робітники?

— А ось вони! — засміялась Одарка і поклала на стіл своїх десять пальців.

Михайло КЛИМЕНКО

БІЛОЧКА

З ГІЛОЧКИ НА ГІЛОЧКУ
ЗАСТРИБАЛА БІЛОЧКА.
ХВІСТ ПУХНАСТИЙ,
НІЖКИ БИСТРІ,

ПАЗЮРИСТІ —
СКАЧЕ ЧАСТО.
НЕ СПОЧИНЕ
АНІ ТРІШКИ,

НОСИТЬ ШИШКИ
І ГОРІШКИ.
НА ПЕНЬОЧКАХ МАЛЕНЬКА
СУШИТЬ ОПЕНЬКИ.

Малюнок О. МІКОРИ

ХТО КОГО ЗЛЯКАВСЯ?

КОЗЛИК
Народна пісня-гра

Коло хлопчиків і дівчаток, кружляючи, співає пісеньку. Посеред кола стоїть один хлопчик (в костюмі козлика) і робить те, що співається в пісні.

Вийди, вийди, козлику,
Вийди, вийди рано,
Вийди, вийди рано,
Вийди — погуляймо.

Та скажи нам, козлику,
Як дітоньки скачуть,
Ой, так хорошенько,
Ой, так приязненько.

Козлику, козлику, обернися,
Зі своїм сусідом обнімися.

Малюнок Олени ЯБЛОНСЬКОЇ

ШВИДКІ НОГИ

— Піди, синку, до крамниці, купи соди, — попросила мати.

— Соди? — Перепитав Миколка. — А що це? Для чого?

— Буду млинці пекти...

— Зрозумів, — сказав хлопчик і, повторюючи про себе нове слово, вискочив стрімголов на вулицю. Він мчав щодуху.

Через кілька хвилин Миколка повернувся.

— І чого було так летіти до крамниці? — запитала мати. — Адже за тобою ніхто не гнався.

— Я боявся забути за чим мене послали, а тому так поспішав.

Малюнки Ю. КОЗЮРЕНКА

Усмішки діда Гриця

Сніг на полях,
Лід на річках,
Хуга гуляє,
Коли це буває?

(Зимою)

Влітку відпочивають,
Взимку дітей катають.

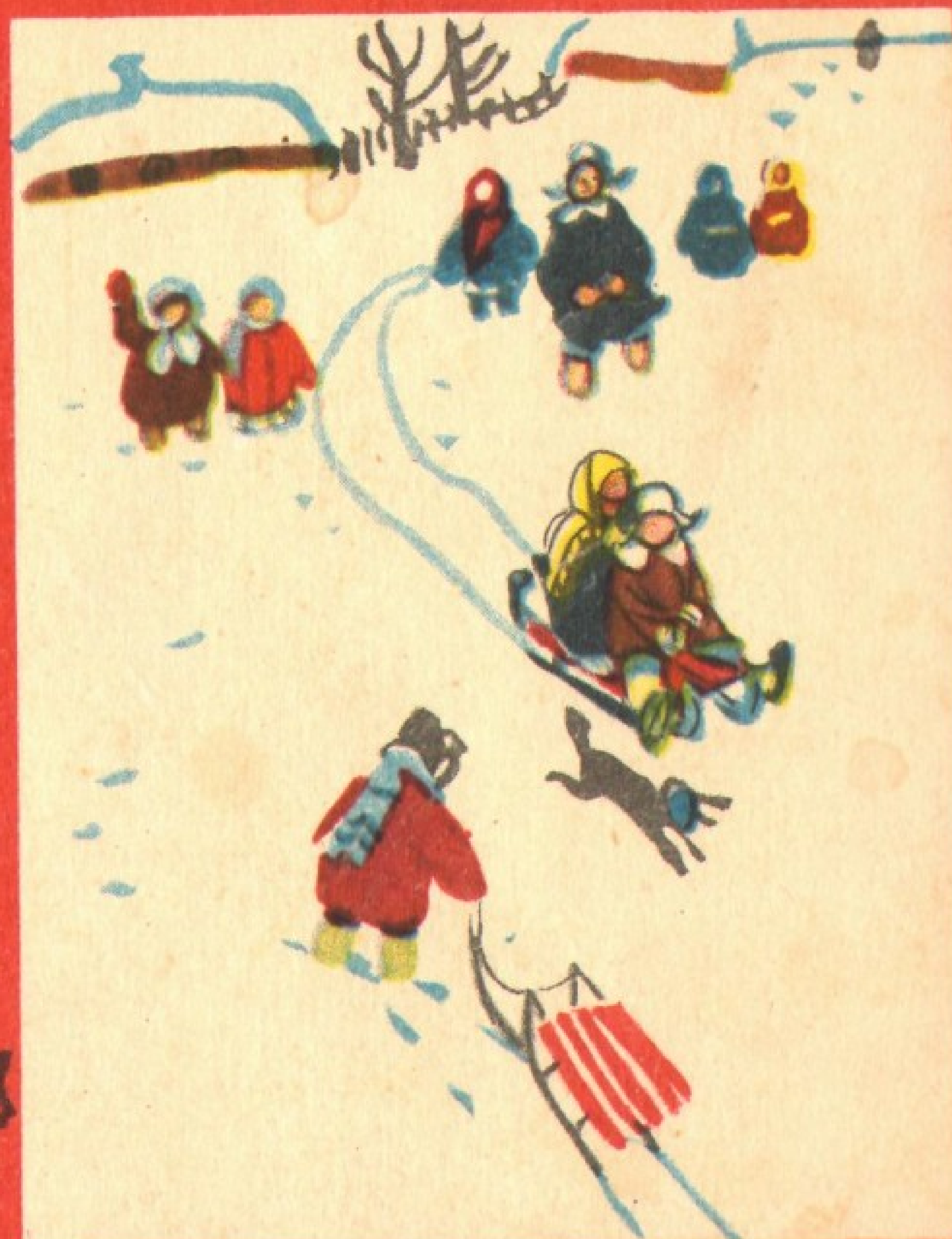
(Санки)

Без рук, без ніг,
а малювати вміє.

(Мороз)

Ворона-каркарона

Де, ворона-
Каркарона,
Ти була?

— Покружляла,
Покружляла
Я вгорі,

Горобців
Порозганяла
У дворі.

Що ворона-
Каркарона
Принесла?

Стріла півня,
Розбишаку-
Пісняра,
І чкурнула,
Дременула
Із двора!

Вигнув спину кіт-приблуда:
— Я похожий на верблюда.

Я ОЛІВЕЦЬ Малювець. Учитиму вас, дітки, малювати. Візьміть чашку, обведіть її — вийде коло. А що схоже на коло? Сонце, м'ячик, соняшник, яблуко. Спробуйте їх намалювати.

На обкладинці малюнок художника В. ГЛИВЕНКА

„МАЛЮТКА"
журнал ЦК ЛКСМУ
для детей
дошкольного
возраста
г. Киев

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь». Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28. Тел. 4-35-81, 5-50-63.

Рукописи не повертаються. Підписано до друку 11. XII—1959 р. БФ 24916. Зам. 5964. Друк. арк. 1,5. Тираж 100.0

Ціна 1 крб. 50 коп.

Друкарня видавництва ЦК КПУ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА», Київ, Анрі Барбюса, 51/2.

Усмішки діда Гриця

Сніг на полях,
Лід на річках,
Хуга гуляє,
Коли це буває?

(Зимою)

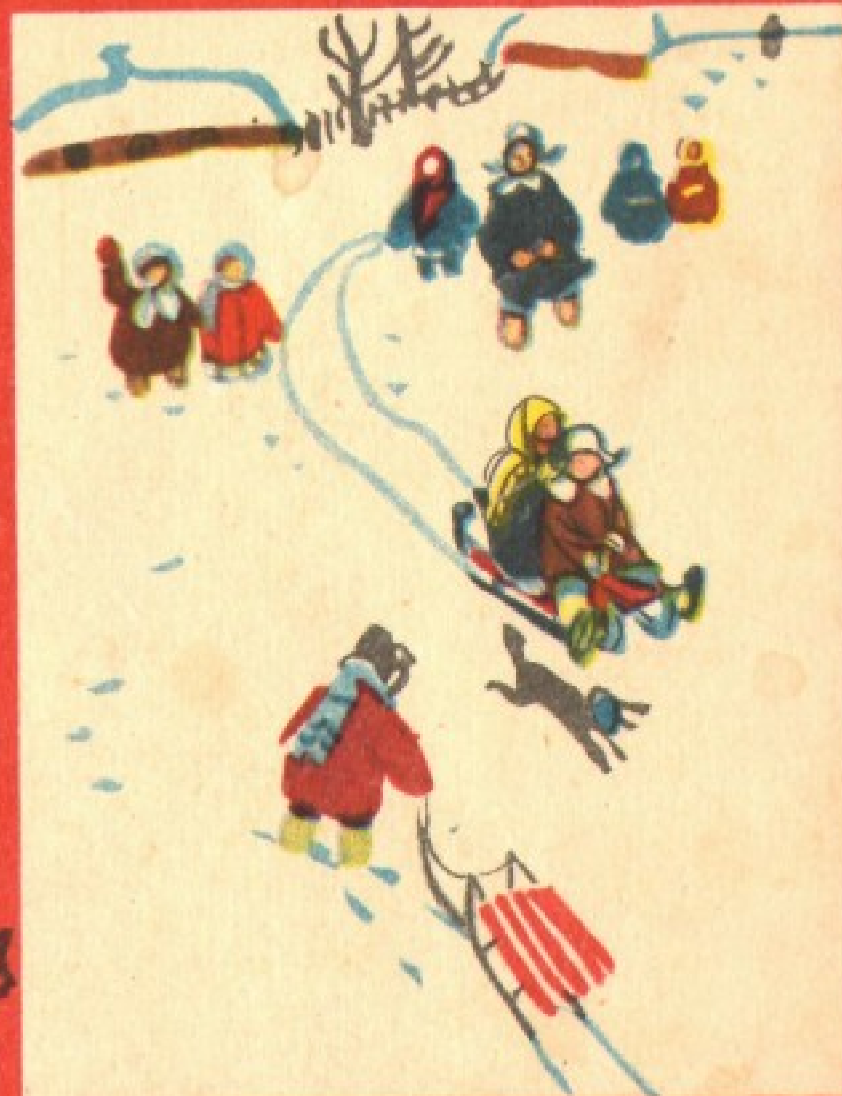
Влітку відпочивають,
Взимку дітей катають.

(Санки)

Без рук, без ніг,
а малювати вміє.

(Мороз)

Ворона-каркарона

Де, ворона-
Каркарона,
Ти була?

— Покружляла,
Покружляла
Я вгорі,

Горобців
Порозганяла
У дворі.

Стріла півня,
Розбишаку-
Пісняра,
І чкурнула,
Дременула
Із двора!

Що ворона-
Каркарона
Принесла?

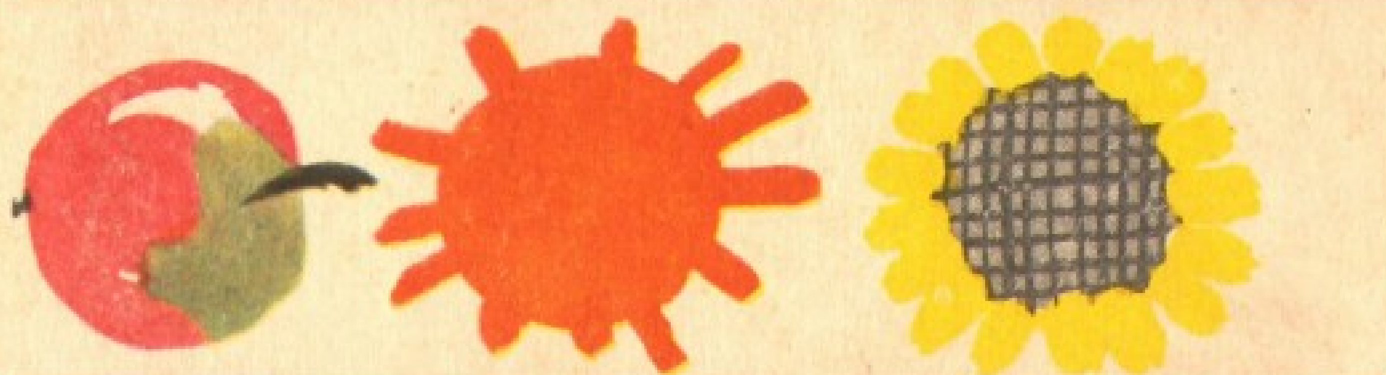

Вигнув спину кіт-приблуда:
— Я похожий на верблюда.

Я олівець Малювець. Учитиму вас, дітки, малювати. Візьміть чашку, обведіть її — вийде коло. А що схоже на коло? Сонце, м'ячик, соняшник, яблуко. Спробуйте їх намалювати.

На обкладинці малюнок художника В. ГЛИВЕНКА

„МАЛЮТКА"
журнал ЦК ЛКСМУ
для детей
дошкольного
возраста
г. Киев

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь». Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28. Тел. 4-35-81, 5-50-63.

Рукописи не повертаються. Підписано до друку 11. XII—1959 р. БФ 24916. Зам. 5964. Друк. арк. 1,5. Тираж 100.000
Ціна 1 крб. 50 коп.

Друкарня видавництва ЦК КПУ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА», Київ, Анрі Барбюса, 51/2.

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ
для дітей дошкільного віку

№ 1 СІЧЕНЬ 1960 р.

НА ЯЛИНКУ ДО «МАЛЯТКА»
ІДУТЬ ХЛОПЧИКИ Й ДІВЧАТКА.

ЯЛИНКА-ДИВИНКА

Платон ВОРОНЬКО

Зараз віє хуртовина,
Влітку прийде тепла днина —
Задзвенять краплини рос.
Ми ж Радянську Батьківщину,
Нашу рідну Україну
Любим в спеку і в мороз.

Бо на цій землі хорошій
Ростемо живі, міцні,
Тим ні зливи, ні пороші
Нам — малятам не страшні.

Харків'янин у дорозі
На новім електровозі.

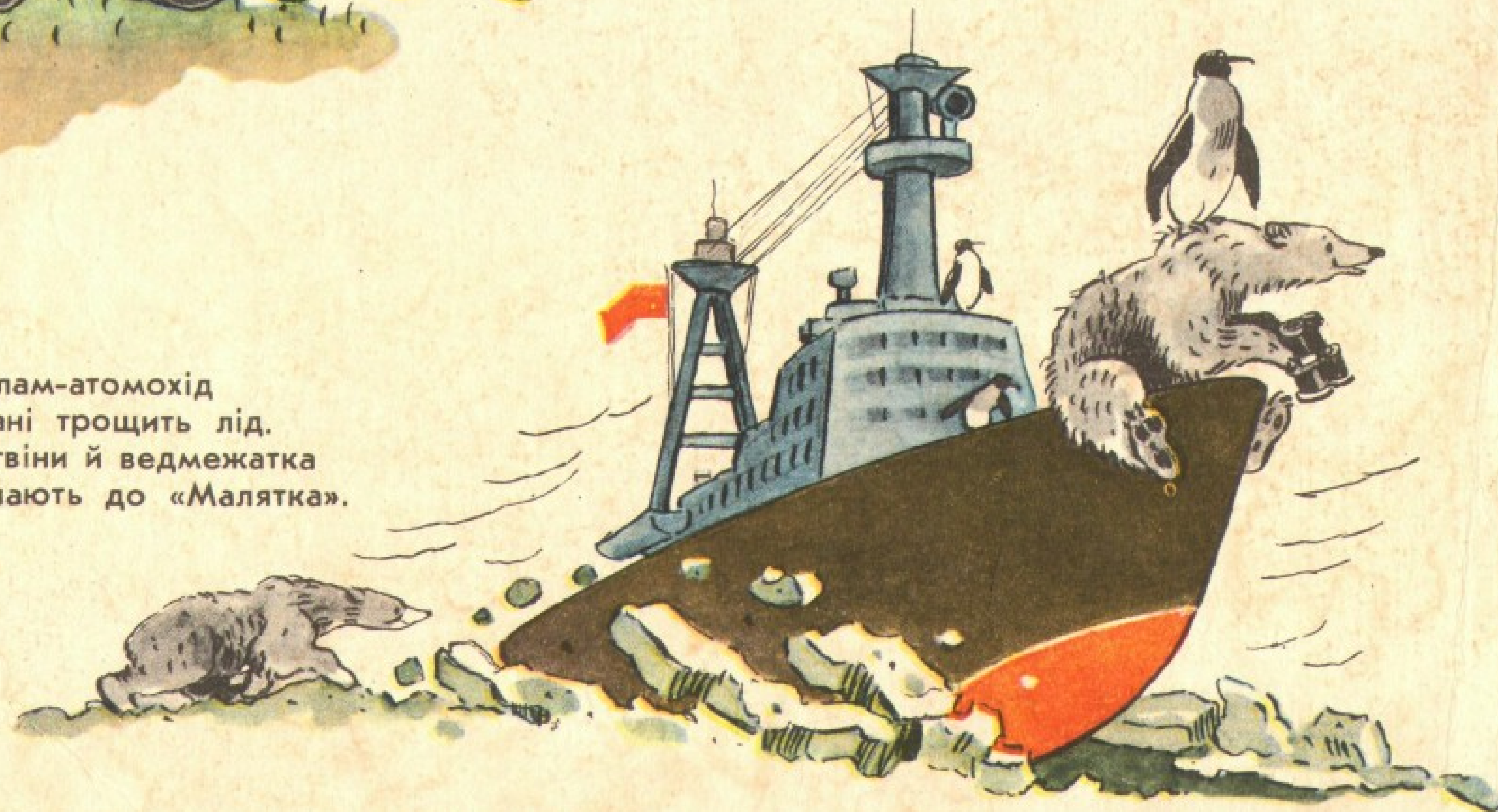
Шахтарчук не гає часу
Вирушає із Донбасу.

Полтавчаночка мала
Кукурудзу запрягла.

Криголам-атомохід
В океані трощить лід.
То пінгвіни й ведмежатка
Поспішають до «Малятка».

Гуцуля на баранці
Із трембітою в руці.

І малий Котигорошко
Не запізниться ні трошки,
Він із Місяця спустився
І на святі опинився.

І Кримчанин дуже радо
Поспішає з виноградом.

Максим РИЛЬСЬКИЙ

Сніг та й сніг навколо ліг,
Грає сріблом білий сніг.
А ялинка молода
Наче влітку вигляда.

Ой зелена та весела!
Веселить міста і села.
Ми прикрасимо ялинку;
Заспіваєм пісню дзвінко.

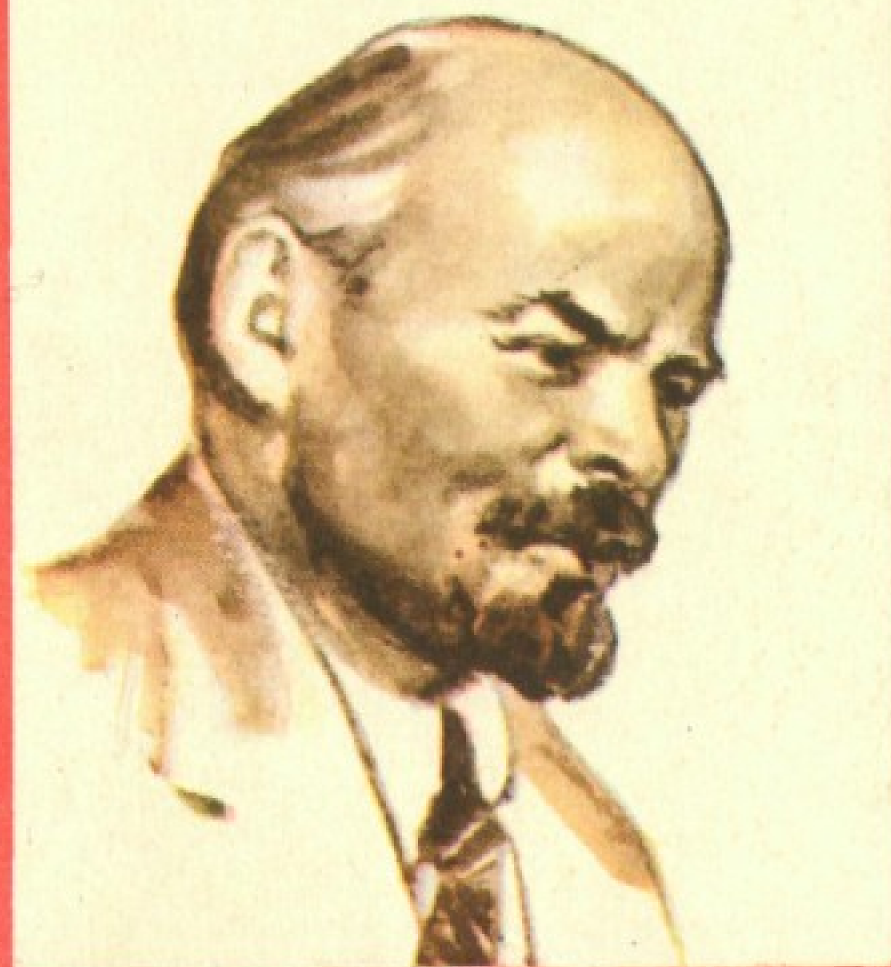
Ой ялинко-деревце!
Ось тобі і те, і це,
Щоб ти гарною була,
Наче квітка розцвіла.

Полісяночку з грибами
Їжачок везе лісами.

Текст Грицька БОЙКА
Малюнки БЕ-ША

**ПОДИВИСЬ НА НЕБО:
СОНЦЕ ТАМ СІЯ.
ТА ВІД НЬОГО ЩЕ ЯСНІШЕ
ЛЕНІНА ІМ'Я.**

**НА ВКРАЇНІ НАШІЙ
ЩАСТЯ ЗАЦВІЛО.
В КОЖНІЙ ХАТІ, В КОЖНІМ СЕРЦІ
ЛЕНІНА ТЕПЛО.**

Дмитро ПАВЛИЧКО

Наталя ЗАБІЛА

ПЕТРИК І ЗАЙЧИК

Це, мабуть, був той самий зайчик. Отой, що про нього пісеньку співають: як у лісі, лісі темному росла собі ялиночка і зайчик з нею ріс... Так от, цей самий зайчик вибіг з молодої посадки, з-під сосонок та ялинок. Білий весь, у зимовій шубці, вибіг на дорогу і присів на задні лапки. Сидить, оглядається на всі боки.

Тут саме Петрик і побачив його.

Петрик в цей час гуляв у дворі в теплому пальті і шапці-вушанці. Гуляв собі, гуляв та й підійшов до хвіртки. Підійшов і спинився. Далі не пішов. Мама не дозволила виходити на дорогу. Вони хоч і на околиці селища живуть, та все ж, бува, машина проїде по дорозі. І на дорогу дітям виходити не можна. Можна тільки постояти у хвіртці, подивитися — чи нема чогось цікавого!

От Петрик і подивився. Коли це глядь — зайчик по той бік дороги! Петрик на зайчика дивиться, а зайчик на Петрика.

— Зайчику, —сказав Петрик, зовсім тихенько сказав, щоб не налякати його, — зайчику, ти свою ялиночку шукаєш!

Зайчик нічого не відповів, все сидить і дивиться.

— Зайчику, ти, може, думаєш — твою ялиночку забрав дід Мороз! — спитав Петрик. — А от і ні! Зовсім не дід Мороз, а мій дідусь. У нас сьогодні Новий рік. І тепер твоя ялиночка вже прикрашена, така гарна-гарна. Хочеш, покажу!

А зайчик нічого не відповідає.

— Ну, йди, йди сюди! — покликав його Петрик і рукою махнув.

Тут зайчик як стрепенеться та як чкурне під сосонку! Це він злякався, не зрозумів, що Петрйк його до себе в гості кличе. Отакий дурненький цей зайчик!

Петрик повернувся додому і каже мамі:

— А я зайчика бачив. Він свою ялиночку шукав. Я його до нас покликав, а він не схотів.

— То він не ялиночку шукав, — каже мама, — то він хотів на нашому городі пошукати під снігом капустяного листя. А може й погризти кору на молодих яблуньках, що їх дідусь восени посадовив. Добре, що ти його налякав. Зайці тільки шкоду роблять.

Може, воно й справді так, як мама каже... Та тільки хіба ж усі зайці такі шкідливі! Ні, мабуть, не всі. Мабуть, не всі. Мабуть, цей зайчик не з таких, він хороший. От шкода, що він не схотів на свою ялинку подивитися!

А ялиночка й справді була дуже-дуже гарна. Вона стояла у кутку в кімнаті і так і виблискувала вся різними прикрасами.

Малюнки В. ЄВДОКИМЕНКА

Увечері, коли стемніло, мама ввімкнула електрику, і на ялиночці засвітилися веселі вогники — червоні, зелені, жовті, різні-різні. До Петрика прийшли його друзі — сусідські хлопчики й дівчатка. І вони всі стрибали навколо ялиночки і співали пісеньку.

Потім мама дала всім цукерок, горіхів і червонощоких яблучок з ялинки. Всі почали їсти, і через те в кімнаті стало тихо.

Коли раптом у вікно щось стукнуло. Петрик підбіг до вікна, подивився — нічого не видно, темрява.

— Це, мабуть, вітер,—сказала мама,—дмухнув і стуконув у вікно бузковою гілкою.

А може, то був не вітер! Може, то зайчик таки насмілився і прибіг до віконця подивитися на свою ялиночку!

Любов ЗАБАШТА

Лялечка

Купи мені, ненько,
Лялечку маленьку,
Щоб їла, ходила
Та ще й говорила.
Дитятко моє
Не їсть і не п'є,
Воно не говорить,
нічого не чує.
Я викличу лікаря —
хай полікує!

ПРИГОДИ КОТИГОРОШКА

**ПРИЗЕМЛИВСЬ КОТИГОРОШКО,
В НЬОГО ОЧІ, ЯК ВОЛОШКИ,
ВИРІС ВІН ІЗ ГОРОШИНИ,
ПОЛЮБИВ СТЕПИ Й ДОЛИНИ.**

**НА ВЕСЕЛІМ НАШІМ СВЯТІ
ВІН ПОЧАВ РОЗПОВІДАТИ
ПРО ЧАСИ СТАРІ Й НЕДАВНІ,
ЯК ВІН ЖИВ У КАЗЦІ СЛАВНІЙ...**

**ГРАЛА Ж СИЛА МОЛОДА:
ВІН З КРИНИЦІ-КОПАНИЦІ
ВЕЛЕТ-КАМІНЬ ПІД ЗІРНИЦІ
ДУЖИМ ЗМАХОМ ЗАКИДАВ.**

**ПОЛЮБИВ САДКИ ВИШНЕВІ,
СИНІ ХВИЛІ НА СТАВУ.
ВІН ЗАМОВИВ КОВАЛЕВІ
НА СТО ПУДІВ БУЛАВУ.**

**І З ТІЄЮ БУЛАВОЮ
НА ЗАЛІЗНОМУ ТОКУ
З ЧОРНИМ ЗМІЄМ ЙШОВ ДО БОЮ —
ВБИВ ПОТВОРУ ТУ БРИДКУ.** 24

ТИМКО-КОСМОНАВТ

Малюнки Г. МАЛАКОВА

РАКЕТУ ПАЛЬНИМ ЗАПРАВИВ ТИМКО.

СІВ ЗА КЕРМО

І... ПОМЧАВ ДО МІСЯЦЯ

БАБУСЯ МАРІЯ, СЕСТРИЧКА ОРИСЯ, ЦУЦИК ВІДВАЖНИЙ І КАЧЕНЯ ТАСЬТАСЬ СПОСТЕРІГАЛИ ЗА ПОЛЬОТОМ.

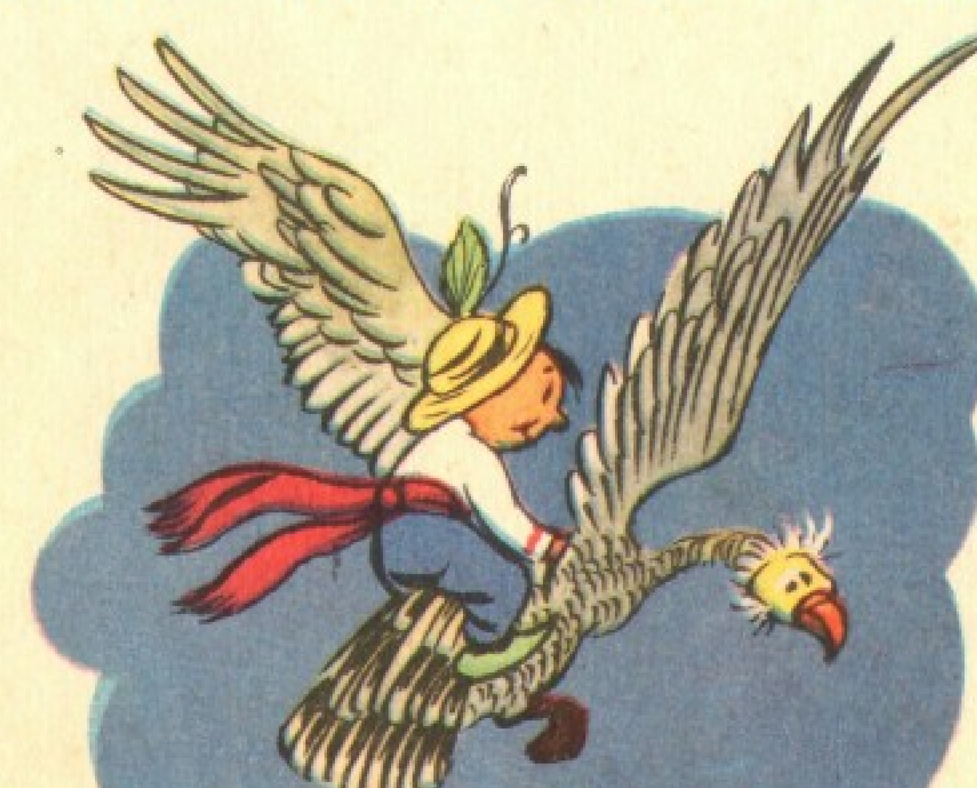
СФОТОГРАФУВАВШИ НЕВИДИМИЙ БІК МІСЯЦЯ, ТИМКО-КОСМОНАВТ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДОДОМУ.

ВІН ПІШОВ ВІД МАМИ Й ТАТА
ЛЮДЯМ ЩАСТЯ ДОБУВАТИ.
ЙШОВ КРІЗЬ ХАЩІ, ЗА ГОРБИ,
ВИРИВАВ МІЦНІ ДУБИ.

ДРУЗІВ СТРІВ — НАЗВАВСЯ БРАТОМ,
СИЛУ ПИВ З ЖИВИХ ДЖЕРЕЛ,
З ЧАРОДІЄМ БОРОДАТИМ
БИВСЯ ХЛОПЧИК, ЯК ОРЕЛ.

ВИРВАВ БОРОДУ СТАРОМУ,
ЗАХИСТИВ СВОЇХ БРАТІВ
І НА ПТАХОВІ ДОДОМУ
ПЕРЕМОЖЦЕМ ПРИЛЕТІВ.

ЩО ТРАПЛЯЄТЬСЯ З НИМ ДАЛІ,
ЩО ВІН СТРІВ В ЖИТТІ СВОЇМ —
У НАСТУПНОМУ ЖУРНАЛІ
Я ВАМ, ДРУЗІ, РОЗПОВІМ.

Малюнки А. АРУТЮНЯНЦА

Текст Андрія М'ЯСТКІВСЬКОГО

Петро ПАНЧ

Сам себе перехитрив

Одного разу Андрійко прийшов до сусідів саме, коли вони збирались обідати. З кухні душив борщ, заправлений часником. У Андрійка аж слинки потекли, але мати гостро наказувала не клянчити нічого у людей, проте Андрійко хоч і малий ще, а вже розумний. Він просто спитав:

— А де я буду сидіти?

Господиня подивилася на його хитру мордочку й каже:

— А чому ти з собою не приніс стільця? У нас тільки на своїх.

Андрійко побіг за стільцем, а дома теж обідають. Щоб не заставили його їсти манну кашу, він вирішив перечекати в кущах. А коли, нарешті, виліз, так уже пообідали не тільки дома, а й у сусідів. А ще гірше, що й дома був такий самий борщ.

Інна КУЛЬСЬКА

ШЕФИ В ГОСТІ ЗАВІТАЛИ

Скільки радості та сміху,
Скільки втіхи дітворі:
Ліплять бабу-Морозиху
Спритні руки у дворі.
Все уміють наші гості
Жовтенята-молодці.
Ось і баба на помості
Стала з віником в руці!
Дуже тішаться малята,
Кожне скаче і гука:
— Ще приходьте, жовтенята,
До дитячого садка!

НАШ КАЛЕНДАР

Веселий дід Мороз в руках
Несе нам подарунки
І на засніжених шибках
Малює візерунки.
Або ще й носа обпече
До холоду незвичним.
Тому, що скрізь мороз січе —
Цей місяць зветься СІЧНЕМ.

Юрій КРУГЛЯК

Малюнки В. ЄВДОКИМЕНКА

Веніамін РОСІН *Малюнки В. ГРИГОР'ЄВА*

ВОВК НА ПОЛЮВАННІ

1

— Годі вдома сидіти, — подумав про себе вовк, — піду на полювання.

Взяв рушницю, став на лижі і пішов гасати перелісками та хащами. Півдня блукав, та все даремно. Втомився вовк, присів на пеньок, закурив люльку.

2

Раптом — на поляні заєць скаче. Клацнув вовк зубами, схопився з місця і щодуху за біляком.

— Стій, — гарчить. — Зупинись, все одно не втечеш!

3

А заєць і не думає зупинятись, а ще дужче лапками перебирає. Йому добре, під ним крижаний сніг не провалюється, а вовк похапцем про лижі забув і грузне.

4

Відстав вовк: бачить—не догнати зайця. Схопив рушницю і, наче з гармати — ба-бах!

Вистрілив, але промахнувся. Завив вовк від злоби і почав нові патрони заряджати. А заєць не дрімав. Він тим часом одну петлю у березняку сплів, другу накрутив і заплутав слід.

5

Поки вовк розбирався у заячих петлях, біляк немало відміряв і зупинився на якійсь галявині. Дивиться, — а це та ж сама поляна, де він з вовком зустрівся. Так воно і є: ось лижі стоять, ось люлька лежить.

6

Не роздумуючи, став заєць на лижі, відштовхнувся палицями і подався з гірки. Мчить і радіє, що так спритно з біди виплутався.

Михайло КОЦЮБИНСЬКИЙ

Малюнок І. ФІЛОНОВА

ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Зайшов я колись до однієї жінки в хату — Одаркою звали жінку. Дивлюсь, а у неї в хаті так чисто, гарно так: діти умиті, чисто одягнені, обід зварений.

— Як ви встигаєте все поробити? — питаю я в Одарки. А вона каже:

— Як же мені не встигнути! У мене служить аж десять робітників. Вони мене слухають; що не скажу — зроблять, один одному помагають!..

— Які ж то у вас робітники?

— А ось вони! — засміялась Одарка і поклала на стіл своїх десять пальців.

Михайло КЛИМЕНКО

БІЛОЧКА

З ГІЛОЧКИ НА ГІЛОЧКУ
ЗАСТРИБАЛА БІЛОЧКА.
ХВІСТ ПУХНАСТИЙ,
НІЖКИ БИСТРІ,

ПАЗЮРИСТІ —
СКАЧЕ ЧАСТО.
НЕ СПОЧИНЕ
АНІ ТРІШКИ,

НОСИТЬ ШИШКИ
І ГОРІШКИ.
НА ПЕНЬОЧКАХ МАЛЕНЬКА
СУШИТЬ ОПЕНЬКИ.

Малюнок О. МІКОРИ

ХТО КОГО ЗЛЯКАВСЯ?

КОЗЛИК

Народна пісня-гра

Коло хлопчиків і дівчаток, кружляючи, співає пісеньку. Посеред кола стоїть один хлопчик (в костюмі козлика) і робить те, що співається в пісні.

Вийди, вийди, козлику,
Вийди, вийди рано,
Вийди, вийди рано,
Вийди — погуляймо.

Та скажи нам, козлику,
Як дітоньки скачуть,
Ой, так хорошенько,
Ой, так приязненько.

Козлику, козлику, обернися,
Зі своїм сусідом обнімися.

Малюнок Олени ЯБЛОНСЬКОЇ

ШВИДКІ НОГИ

Піди, синку, до крамниці, купи соди, — попросила мати.

— Соди? — Перепитав Миколка. — А що це? Для чого?

— Буду млинці пекти...

— Зрозумів, — сказав хлопчик і, повторюючи про себе нове слово, вискочив стрімголов на вулицю. Він мчав щодуху.

Через кілька хвилин Миколка повернувся.

— І чого було так летіти до крамниці? — запитала мати. — Адже за тобою ніхто не гнався.

— Я боявся забути за чим мене послали, а тому так поспішав.

Малюнки Ю. КОЗЮРЕНКА